



VRHOVNO SODIŠČE  
REPUBLIKE SLOVENIJE

**Evidenčna številka:** VS00040281

**Datum odločbe:** 19.11.2020

**Opravitna številka II.stopnje:** UPRS Sklep I U 1018/2019

**Senat:** Nataši Smrekar

**Področje:** CIVILNO PROCESNO PRAVO - UPRAVNI SPOR

**Institut:** pritožba - opravljen pravniški državni izpit - pomanjkanje postulacijske sposobnosti - zavrženje pritožbe kot nedovoljene

**Zveza:** ZUS-1 člen 22, 22/2. ZPDI člen 34. ZPP člen 87, 87/3, 346, 346/1

## Jedro

ZPDI ne določa, da se priznajo v tujini opravljeni izpiti oziroma izpiti, opravljeni v eni od drugih republik nekdanje SFRJ. V določbi 34. člena ZPDI je določeno le, da je z izpitom po določbah tega zakona izenačen pravosodni izpit in z njim izenačeni izpiti po doslej veljavnih predpisih. To pomeni, da so s PDI izenačeni le pravosodni izpiti, opravljeni po določbah predhodnih predpisov, to je predpisov, ki so pred ZPDI urejali navedeno materijo (npr. Zakon o pripravništvu, strokovnih izpitih in izpopolnjevanju strokovne izobrazbe delavcev v državni upravi in pravosodju, Zakon o pravosodnem izpitu). Ker je šlo za republiške predpise, je s PDI na podlagi 34. člena ZPDI izenačen le pravosodni izpit, opravljen v skladu s predpisom, ki je veljal v Republiki Sloveniji, ne pa v skladu s predpisom druge republike nekdanje SFRJ.

Namen zahteve iz drugega odstavka 22. člena ZUS-1 je zagotoviti, da stranko zastopa pooblaščenec, ki pozna pravno ureditev v Republiki Sloveniji, oziroma da ima to védenje stranka, če se udeležuje postopka brez pooblaščenca. Omenjeni pogoj je namreč treba razumeti tudi kot sredstvo za doseganje cilja (bolj učinkovitega pravnega varstva interesov stranke na eni strani, na drugi pa za doseganje večje kakovosti sojenja in s tem razvoja prava v sodni praksi, kar je v interesu pravnega reda kot celote.

## Izrek

Pritožba se zavrže.

## Obrazložitev

1. Sodišče prve stopnje je s sklepom z dne 3. 6. 2020 zavrglo tožnikovo pritožbo, vloženo zoper sklep istega sodišča z dne 26. 8. 2019 o zavrženju tožnikove tožbe.1 Pritožbo je zavrglo, ker tožnik kljub pozivu ni predložil potrčila, da ima opravljen pravniški državni izpit v Republiki Sloveniji. Potrčilo o opravljenem pravosodnem izpitu v Socialistični republiki Bosni in Hercegovini z dne 22. 1. 1985 in potrčilo z dne 5. 3.

2020, da je bil vpisan v register odvetnikov v Federaciji BiH, za izkazovanje postulacijske sposobnosti ne zadošča.

2. Tožnik (v nadaljevanju pritožnik) je zoper navedeni sklep z dne 3. 6. 2020 vložil pritožbo. Predlaga, naj se izpodbijana odločba spremeni na način, da se bo vročitev pisanj opravljala v skladu s sporazumom med Bosno in Hercegovino in Republiko Slovenijo o pravni pomoči v civilnih in kazenskih zadevah.

3. Pritožba ni dovoljena.

4. Po določbi drugega odstavka 22. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) lahko stranka v postopku s pritožbo opravlja dejanja samo po pooblaščenca, ki ima opravljen pravniški državni izpit (v nadaljevanju PDI). V skladu z navedeno določbo ZUS-1 in ustaljeno upravnosodno prakso Vrhovnega sodišča pogoj obveznega zastopanja po pooblaščenca, ki ima opravljen PDI, ne velja le, če ima stranka sama ali njen zakoniti zastopnik opravljen omenjeni izpit.<sup>2</sup>

5. Pritožnik, ki je sam vložil obravnavano pritožbo, je že pred sodiščem prve stopnje na poziv glede listine o opravljenem PDI predložil potrdilo o opravljenem izpitu v Bosni in Hercegovini leta 1985. Vrhovno sodišče ga zato in upošteva, da v pritožbi sploh ni trditev, ki bi se nanašala na neizpolnjevanje pogoja opravljenega PDI, v tem postopku ni ponovno pozivalo na predložitev ustreznega potrdila.

6. Kar zadeva upoštevnost opravljenih pravosodnih izpitov v drugih republikah nekdanje SFRJ, pa je Vrhovno sodišče v sklepu I Up 239/2017 z dne 6. 12. 2017 že zavzelo odklonilno stališče. Zakon o pravniškem državnem izpitu (Ur. l. RS, št. 13/94 in naslednji, v nadaljevanju ZPDI) namreč ne določa, da se priznajo v tujini opravljeni izpiti oziroma izpiti, opravljeni v eni od drugih republik nekdanje SFRJ. V določbi 34. člena ZPDI je določeno le, da je z izpitom po določbah tega zakona izenačen pravosodni izpit in z njim izenačeni izpiti po doslej veljavnih predpisih. To pomeni, da so s PDI izenačeni le pravosodni izpiti, opravljeni po določbah predhodnih predpisov, to je predpisov, ki so pred ZPDI urejali navedeno materijo (npr. Zakon o pripravništvu, strokovnih izpiti in izpopolnjevanju strokovne izobrazbe delavcev v državni upravi in pravosodju, Ur. l. SRS, št. 8/1980 in nad.; Zakon o pravosodnem izpitu, Ur. l. SRS, št. 26/1972 in nad.). Ker je šlo za republiške predpise, je s PDI na podlagi 34. člena ZPDI izenačen le pravosodni izpit, opravljen v skladu s predpisom, ki je veljal v Republiki Sloveniji, ne pa v skladu s predpisom druge republike nekdanje SFRJ.

7. Navedena razlaga izhaja tudi iz namena zahteve iz drugega odstavka 22. člena ZUS-1, ki je zagotoviti, da stranko zastopa pooblaščenec, ki pozna pravno ureditev v Republiki Sloveniji,<sup>3</sup> oziroma da ima to védenje stranka, če se udeležuje postopka brez pooblaščenca. Omenjeni pogoj je namreč treba razumeti tudi kot sredstvo za doseganje cilja (bolj) učinkovitega pravnega varstva interesov stranke na eni strani, na drugi pa za doseganje večje kakovosti sojenja in s tem razvoja prava v sodni praksi, kar je v interesu pravnega reda kot celote.

8. Ker torej pritožnik ne izpolnjuje zahtevanega pogoja po opravljenem PDI, pritožba ni dovoljena, zato jo je Vrhovno sodišče zavrglo na podlagi prvega odstavka 346. člena Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP) v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1.

9. O zadevi je odločila sodnica posameznica na podlagi prvega odstavka 366. a člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1.

-----  
1 Tožba je bila zavrnjena na podlagi prvega odstavka 146. člena ZPP, ker tožnik ni imenoval pooblaščenca za sprejemanje pisanj v Sloveniji, in na podlagi drugega odstavka 31. člena ZUS-1, ker ni dopolnil tožbe s tem, kako in v čem naj se upravni akt odpravi ali ugotovi njegova nezakonnost.

2 Prim. zadeve Vrhovnega sodišča I Up 38/2009, I Up 575/2011, I Up 316/2014, I Up 57/2015, I Up 101/2015, I Up 239/2017 in druge.

3 V zvezi s primerljivo določbo tretjega odstavka 87. člena Zakona o pravnem postopku glej A.Galič v:

Pravdni postopek, zakon s komentarjem, Založba Uradni list RS, GV Založba 2005, 1. knjiga, str. 375.

**Datum zadnje spremembe:** 28.12.2020